

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 17.000
Letna inozemstvo » 25.000
Letna inozemstvo, USA dol. 30
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 35 (1668)

Gorica - četrtek, 3. septembra 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Veliki dan goriške in videmske Cerkve

Goriška in videmska Cerkev, naslednici slavnega oglejskega patriarhata, se pripravljata, da skupaj s krajevnimi Cerkvami naše dežele in vseh drugih Cerkva, katerih škofje so sodelovali na oglejskem koncilu 3. septembra 381, proslavita zgodovinski jubilej s slovesno versko manifestacijo, ki se bo pričela v soboto 12. septembra ob 17. uri v sedanji oglejski baziliki.

Pred 16 stoletji so bili prav v Ogleju dokončno zavrženi zadnji zagovorniki arijanizma na Zahodu, s čemer se je začelo izredno plodovito obdobje verskega, kulturnega in političnega življenja za narode, različne po izvoru in zgodovini, a združene v isti veri in nauku apostolov. Koncil v Ogleju je skupaj z vzhodno Cerkvijo obnovil tako teološko kot pastoralno enotnost med hierarhijo in verniki ter vzpostavil disciplino v krščanskem občestvu. Oglejski koncil je dal življenje številnim krajevnim Cerkvam, ki so se pojavile ob koncilskih aktih v zgodovini. Kaj naravno, da se bodo po svojih zastopnikih udeležile sedanega slavlja v Ogleju in tako izpričale svojo pripadnost stari oglejski Cerkvi.

Bogoslužje bo vodil genovski kardinal Siri. Z njim bodo kardinal Poma iz Bologne in škofje: Martini iz Milana, Mostrabillini iz Brescie, Gottardi iz Trenta, Maggiani iz Lodijske, Bongiorino iz Tortone, Angioni iz Pavije, Bellomi iz Trsta, Battisti iz Vidma, Freschi iz Pordenona in Cocolin iz Gorice. Slovenske škofije bo zastopal dr. Jenko iz Kopra, zagrebško pomožni škof Kokša, djakovsko Kos. Cerkve iz Marsella, Lyonsa in Nice bo predstavjal škof iz Grenobla Matagrín.

POSANICA GORISKEGA NADSKOFA

V zvezi s tem slavljem je msgr. Cocolin izdal posebno poslanico, v kateri pravi med drugim:

Nastop škofov, pod predsedstvom oglejskega škofa Valerijana in vodstvom sv. Ambroža iz Milana je potrdil Cerkve, ki so živele na področju od današnje Jugoslavije prek severne Italije do Nemčije, Švice in Francije v nauku ekumenskega koncila v Carigradu, da je Kristus, edino-rojeni Sin Očeta, pravi Bog in človek.

Po 1600 letih se bodo v soboto 12. septembra ob 17. uri, stopajoč po istih starodavnih tleh, znova našli nasledniki škofov, ki so se udeležili koncila, da potrdijo vero v carigradske veroizpovedi in obhajajo evharistično bogoslužje. Pri tem bosta navzoča tudi srbski pravoslavni škof in grški pravoslavni arhimandrit.

Naj bi to veselo srečanje obnovilo v nas obvezo rasti v naši veri in doslednem krščanskem življenju, poglobiti našo ljubezen do Cerkve in zvestobo sv. očetu, potrditi občestveno vezi med čredo in pastirji. Poleg tega naj bi to srečanje v molitvi in evharistiji bilo predpostavka, polna upanja, za zborovanje, na katerega se naša Cerkev pripravlja.

Pri tej slovesnosti bo sv. oče navzoč po svoji poslanici, bogati na obujanju preteklih dogodkov in novih predlogih. Ko mu izrekamo vso svojo hvaležnost, potrjujejo ponovno svojo zvestobo Petrovemu nasledniku z obljubo, da se ga bomo spominjali v molitvi.

V upanju, da vas, svoje duhovnike, redovnike, redovnice in vernike gotovo najdem v Ogleju, vam želim, da vam Gospod na priprošnjo Marije Vnebovzete in svetih Mohorja in Fortunata podeli obilje milosti in blagoslova, da bomo mogli reči tudi o naši Cerkvi: »Vsak dan pričate za Kristusa, ko izpolnjujete njegove zapovedi. K tej svoji zasebni slavi pa dodajte še javno oznanjanje vere!«

Edinstven muzej

Spanec Paulino Diaz Alcaide je v kraju Aroche odprl muzej rožnih vencev. Zbral jih je do sedaj že okrog tisoč, ki so pripadali različnim osebnostim. Med temi so tudi rožni venci rajnega papeža Pavla VI., ameriškega predsednika Johna Kennedya ter sedanjega španskega kralja Juana Carlosa.

Želja po miru in strah pred jedrskim orožjem

EVROPA NARODOV IN KULTUR

Od 23. do 30. avgusta so v letoviškem mestu Rimini obhajali mednarodno zborovanje pod geslom: Evropa narodov in kultur. Pobudo za to množično manifestacijo je dalo Ljudsko gibanje (Movimento popolare) in druge katoliške organizacije. Trdijo, da se je v tistih dneh nateklo v Rimini do 150.000 ljudi, predvsem mladih, kajti srečanje je bilo njim namenjeno. Prišli so zlasti iz Italije, toda veliko jih je bilo iz drugih držav Evrope in z onstran oceana.

Manifestacije so se udeležili številni vidni predstavniki sodobne evropske kulture in znanosti, pa tudi politike. Prišli so nekateri ruski oporečniki, med njimi Zinovjev, ki so ga izgnali iz Sovjetske zveze leta 1976. Ta odlični znanstvenik in pisatelj je izrazil svoj optimizem o prihodnosti Evrope in sveta v miru in pravičnosti. Prišla je predsednica evropskega parlamenta Simone Veil, ravnatelj italijanske TV Zavoli, razni ministri in tudi sam ministrski predsednik Spadolini, ki je navzočim govoril v petek 28. avgusta. Med vidnimi zastopniki kulture je bil poljski filmski režiser Krištof Zanussi, ki je predstavil svoj zadnji film »Kontrakt«.

Cel teden so se vrstile konference, folklorni nastopi, bogoslužna slavlja (maše, molitve), filmi, dramske predstave. Zvrstile so se skupine številnih narodov, jezikov, držav; vse v skupnem iskanju prvotnih korenin evropske kulture, ki naj znova poveže evropske narode v tisto skupnost in enotnost, ki je politiki in gospodarstveniki ne morejo ustvariti, čeprav že dolgo imamo Evropsko gospodarsko skupnost in sedaj tudi Evropski parlament ter še marsikaj drugega. Mladina je v Riminiju iz-

pričala, da je mogoče zgraditi združeno Evropo, ki bo slonela na pravičnosti in na skupni kulturi, ki, hočeš nočeš, kaže na svoj krščanski izvor pri sv. Benediktu in pri svetih bratih Cirilu in Metodu.

SREČANJE ATOMSKIH ZNANSTVENIKOV

Pa še na drugo srečanje bi radi opozorili. Bilo je na Siciliji v mestecu Erice. Tam so se sredi avgusta zbrali najpomembnejši atomski znanstveniki iz celega sveta. Prišli so iz zahodnih ali kapitalističnih držav kakor tudi iz vzhodnih ali socialističnih. Na žalost je bil odsoten Andrej Saharov, oče sovjetske atomske bombe, ki živi še vedno v izgnanstvu v Gorkem 400 km daleč od Moskve. Zborovanje je vodil največji italijanski jedrski znanstvenik Antonino Zichicchi.

Znanstveniki so se zbrali, da razpravljajo o trenutnem stanju jedrske znanosti in njene uporabe v vojaške in miroljubne namene. Vsi so bili soglasni, da je jedrska energija strašna nevarnost za bodočnost človeštva. Veleli, predvsem Sovjetska zveza in ZDA, imajo že toliko jedrskih bomb, da lahko uničijo ne samo sovražnika, temveč vse človeštvo.

Zato so znanstveniki menili, da je nujna zahteva časa delo za razorožitev in za uničenje ali vsaj omejitev jedrskega orožja. Potrdili so, kar je Saharov zapisal že leta 1968: »Jedrsko orožje zaradi tehničnih razlogov napravlja iz atomske vojne grožnjo za obstoj človeške kulture. Ti razlogi so: fantastična uničevalna sila jedrske eksplozije in praktična nemožnost se pred to silo zavarovati.«

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Na polotoku Argentario blizu Grosseta v Toskani je izbruhnil silen požar, ki je bil verjetno podtaknjen. Zajel je 1.600 hektarjev gozda. Potrebna bodo desetletja, da bo drevje ponovno zrastle. Nad 500 ljudi se je več dni trudilo, da je ognjene zublje ukrotilo. Gorelo pa ni samo na Argentariu, temveč tudi na otokih Elbi, Ischii in Martinito pri Trapaniju ter pri Livornu, Savoni in Imperiji. Škoda gre v milijarde.

■ Komunisti v Bologni so prvič v zadnjih 35 letih ostali v manjšini v občinskem svetu, kjer imajo 28 svetovalcev od celokupnih 60. Pri glasovanju o resoluciji, ki so jo predložili »o problemih miru v zvezi z atomskim orožjem« so jih pustili na cedilu njihovi zavezniki v upravljanju občine socialisti. Ti so skupno z DC, PRI, PSDI in PLI, katerim so se pridružili še misovci, predlagali drugo resolucijo, ki je v bistvu zagovarjala sklepe vlade glede namestitve jedrskih izstrelkov na Siciliji in je ostro obsodila Sovjetsko zvezo, češ da je v zadnjih letih »pospešila orožitev in vodila vojaške napade in imperialistično zavojevalnost«. Ta resolucija je bila odobrena z 28 glasovi proti 21.

■ Na Dunaju sta dva člana palestinske teroristične skupine streljala na v sinagogi zbrane vernike ter ubila dve osebi, 18 pa jih ranila. Policija je oba atentatorja prijela. Ista teroristična skupina je 1. maja letos na Dunaju ubila Heinza Nittela, predsednika Društva prijateljev Avstrije in Izraela. Avstrijski politični krogi so zaskrbljeni ob ugotovitvi, da postaja Dunaj shajališče palestinskih teroristov.

■ V severnoameriškem vojaškem oporišču Ramsteinu, ki leži v nemški zvezni deželi Porenje-Pfalz je eksplodiral peklenški stroj pred poveljstvom ameriških letalskih in Nato sil. Eksplozija je ranila 15 ameriških vojakov in civilistov. To je že tretji letošnji atentat proti ameriški vojski v Zahodni Nemčiji. Prevladuje mnenje, da so bombo podtaknili pripadniki teroristične organizacije »Rote Armee Fraktionen«.

■ V Španiji je prišlo do množične zastrupitve z jedilnim oljem, zaradi katerega so umrle 104 osebe, v bolnišnicah pa je

že nad tisoč ljudi, ki so zaradi omenjene zastrupitve zbolele. Vsak dan odkrivajo na desetine novih primerov zastrupitve. Krivci te zastrupitve so špekulanti, ki so hoteli na debelo zaslužiti s tem, da so cenejšo industrijsko olje dodajali jedilnemu. Doselej je bilo v zvezi s to nečedno afero aretiranih 25 oseb.

■ Severnoameriška sonda Voyager II. se je približala planetu Saturnu na 101.385 km in se nato začela od njega oddaljevati. Sprva je še oddajala, potem pa je umolknila. Zdi se, da je prišlo do neke okvare. Pred prekinitvijo je sonda poslala slike z ene Saturnovih lun, ki jih je 17. Ta je prekrita z ledom. Sedaj naj bi sonda nadaljevala pot proti Uranu (dosegla naj bi ga leta 1986) in nato še do Neptuna, ki je zadnji planet sončnega sistema. Tja naj bi prišla leta 1989.

■ Podpredsednik kitajske partije Deng Xiaoping je sprejel v Pekingju bivšega severnoameriškega predsednika Carterja, ki so ga kitajske oblasti uradno povabile kot gosta kitajske ljudske republike. Razgovor je trajal dve uri. Zadnje čase so odnosi med Washingtonom in Pekingom nekoliko napeti zaradi otoka Taiwana, ki ga rdeča Kitajska zahteva zase, ameriška vlada pa kar naprej orožuje z najbolj sodobnimi pošiljkami. Carter je dejal, da tudi nasprotujoča mnenja ne bodo zavrla procesa normalizacije odnosov med obema državama. To ne zavisi od ene ali druge stranke, ki je trenutno na oblasti v ZDA, temveč »je globoko zasidrano v duši naše prebivalstva«.

■ Pretekli teden sta dve motorizirani koloni južnoafriške vojske vdrli v južno Angolo, da »uničita gverilska oporišča gibanja SWAPO«. To gibanje se bori za neodvisnost jugozahodne afriške dežele Namibije, a je močno pod vplivom levičarskih sil, zato mu Reaganova vlada v Washingtonu ni naklonjena. Medtem ko so zahodne države ta vdor na splošno obsodile, je pa predstavnik ZDA v Varnostnem svetu dejal, da »je treba zadnji napad južnoafriških čet uvrstiti v sklop vdorov, ki jih gibanje SWAPO izvaja v Namibiji ob podpori Kube in Sovjetske zveze«.

NEVARNE ODLOČITVE

Vse to omenjamo samo zato, ker sovpadajo z odločitvijo ZDA, da zgradijo nevtronsko bombo in pa z odločitvijo italijanske vlade ter parlamenta, da na Siciliji postavijo vzletišča za atomske izstrelke vrste Cruise. Zakaj je do tega prišlo?

Od časov hladne vojne, to je od petdesetih let dalje svetovni mir sloni na strahu. Obe velesili imata namreč atomsko in drugo jedrsko orožje v velikanskih količinah. Obe se zavedata, da bi morebitni spopad med njima, tj. morebitna tretja svetovna vojna, pomenila konec obeh in tudi velikega dela človeštva. To so predvidevanja znanstvenikov in vojaških izvedencev. Pri tem pa obe budno pazita, da ne bi ena ali druga dobila vojaške premoči.

V zadnjih časih pa je prišlo na dan, da je Sovjetska zveza na svojem ozemlju postavila nekaj stotin atomskih izstrelkov SS 20, s katerimi lahko doseže vse dežele zahodne Evrope. S tem pa se je porušilo ravnovesje sil v Evropi. Sev. Amerika in države zahodne Evrope tega ne smejo dopustiti, zato so sklenile, da namestijo na svojem ozemlju primerno število sličnega ameriškega orožja in to so ravnostrelki z atomskimi konicami Cruise. To orožje bi morali začeti nameščati leta 1983, če se prej ne domenijo s Sovjeti, da umaknejo svoje SS 20. Nekaj tega orožja bi morala sprejeti tudi Italija. Italijanski parlament je o tem razpravljal takoj po velikem šmarnu in odobril namestitev tega orožja na Siciliji.

Skoro iste dni je ameriški predsednik Reagan sklenil, naj se začne izdelovati bomba N, to je nevtronska bomba, ki ima to lastnost, da umori vse, kar je živega, prizanese pa neživemu. Če računamo, da imajo Sovjeti in Amerikanci še vodikove bombe, ki so dosti močnejše kot pa atomske, ki so jih odvrgli nad Japonsko, potem lahko razumemo, kaj bo nastalo, če pride do medsebojnega obmetavanja s sličnimi izstrelki. Potem moremo tudi razumeti zaskrbljenost vseh, da do sličnega konflikta ne pride.

CEMU OBOROŽEVANJE?

Vendar čemu to oboroževanje, ki je strahansko drago? Zakaj novo orožje Cruise v Evropi? Zaradi znanega izreka starih Rimljanov: Če hočeš mir, se pripravljaj na vojno. V nekem oziru to drži. Saj prav vojaška slabost nasprotnika izhaja imperalistične nagone pri sosedih. V tem oziru je zgled Nemčija. Ta je dvakrat v tem stoletju začela vojno, leta 1914 in 1939, vedno v prepričanju, da je močnejša kot nasprotniki in da jih bo zato premagala. Če bi Nemci cesarja Viljema in Adolfa Hitlerja vedeli, da so tudi nasprotniki dobro pripravljani, ali bi bili začeli s prvo in drugo svetovno vojno? Najbrž ne.

Isto velja danes za Sovjetsko zvezo. Ta je po zadnji vojni najbolj imperialistična velesila. Ustvarila si je cesarstvo kot ga zlepa ni bilo v zgodovini. Vidimo pa, da se želi vedno bolj širiti. Afganistan priča o tem, pa njeni sateliti, nad katerimi čuva kot koklja nad piščeti. Ali ne bi vojaška slabost Zahoda, posebno Amerike bila prehuđa skušnjava za močotce v Kremlju podobno kot je bila vojaška slabost Francije in Anglije prehuđa skušnjava za Hitlerja? Tega se zahodnjaki bojijo in so zato sklenili, da sprejmejo novo ameriško orožje Cruise. To je logika vojaških blokov in vojaške moči, ki ji niti ni kaj oporekati.

Nekaj drugega je, ali je takšna politika prava. Gotovo ni. Prav zato si moramo vsi miroljubni ljudje prizadevati, da bi prišlo do medsebojne razorožitve ali vsaj do prenehanja oboroževalne tekme. Naj bi nad vojaškimi ter imperialističnimi nagoni prevladala pamet in želja po miru pri obeh blokkih, pri članicah Atlantskega in Varšavskega pakta. Na to pot je treba, da stopijo vsi miroljubni ljudje in nekako prisilijo ene in druge k razgovoru in k iskanju miru. Prav kakor smo nakazali v prvem delu članka in kakor je na to opozoril sv. oče preteklo nedeljo v Castelgandolfu.

Papež se spominja začetka druge svetovne vojne

Preteklo nedeljo se je sv. oče opoldne pokazal na balkonu palače v Castelgandolfu ter govoril 20 minut. Glavno misel je posvetil 42. obletnici druge svetovne vojne, ki se je pričela 1. septembra 1939. Ta vojna mora ostati ne le v spominu, ampak tudi kot opomin za človeštvo.

»Danes ponavljam — je dejal papež —, kar sem že rekel letos februarja v Hirošimi: Vojna je uničenje človeških življenj, vojna je smrt. Kar se je ob koncu zadnje vojne zgodilo v Hirošimi in Nagasakiju pa nam priča, kaj čaka človeštvo v primeru novega svetovnega spopada. Jedrsko orožje se je od tedaj strahotno namnožilo, zato je nujno potrebno, da se okrepijo napore za zagotovitev miru.«

★

■ Sv. oče Janez Pavel II. je v Castelgandolfu sprejel skupino 2.500 mladih Ircev, ki so se mu prišli zahvaliti za obisk, katerega je papež naredil njihovi domovini jeseni 1979. Med udeleženci je bilo 720 mladih iz težko preizkušene Severne Irske. Mladi obiskovalci so papežu v čast zapeli več pesmi in pred njim izvajali domače plese. Sv. oče se je za obisk zahvalil in rekel, da »je zanj v teh okoliščinah bil zelo pomemben«. Dejal je tudi, da vsak dan molči za Irsko in proučuje njeno zgodovino.

Film „Iz daljne dežele“

V soboto popoldne 29. avgusta je papež Janez Pavel II. prisostvoval filmu, ki so ga posneli deloma na Poljskem in deloma v Vatikanu v angleščini in zato nosi naslov »From a far Country« (Iz daljne dežele).

To ni film o sedanjem papežu, kot so si to mnogi predstavljali, temveč zgodovinska poljskega katolicizma v zadnjih petdesetih letih. Film se prične z neko procesijo leta 1926 blizu Krakova in konča s prihodom Janeza Pavla II. v Krakov. Vmes so vpletene razne zgodbe iz časa druge svetovne vojne in nacističnih taborišč, prvih let stalinizma na Poljskem, upor študentov in delavcev leta 1968 in 1970 ter izvolitev kardinala Wojtyla za papeža. Glavni nosilci vlog so povezani s temi zgodbami: eden konča v koncentracijskem taborišču, drugi v vrstah partije, dva se poročita, eden postane duhovnik, drugi pa — Karel Wojtyla — postane papež.

Film je režiral Krištof Zanussi in traja dve uri. Stal je 10 milijard lir. V javnosti ga bo mogoče prvič videti 11. septembra v Benetkah. Casnikarji si ga v Castelgandolfu niso mogli ogledati.

Zaprti vietnamski duhovniki

V vietnamskih zaporih je trenutno okoli 200 duhovnikov. Zaprti duhovniki ne smejo maševati niti imeti pri sebi rožnega venca ali kakega drugega nabožnega predmeta.

■ Francoski zunanji minister Cheysson se je v Bejrutu sestal z voditeljem Palestinske osvobodilne organizacije Arafatom. Po sestanku je dejal, da Francija vztraja na tem, da dokler palestinsko ljudstvo ne odloči na volitvah, Arafatova organizacija ne more veljati za edinega predstavnika Palestine. Pač pa pritiče Arafatu, da se udeležuje pogajanj o miru na Bližnjem vzhodu.

■ Iran je ostal ponovno brez predsednika države. Med sejo državnega sveta za varnost v Teheranu je namreč eksplodirala bomba in ubila poleg treh drugih oseb predsednika države Radžaja in predsednika vlade Bahonarja. Istočasno je bilo ranjenih 11 oseb, med njimi poveljnik teheranske policije. Radžaj je bil izvoljen na mesto odstavljenega predsednika Banisadra za poglavarja države 24. julija letos; on je nato imenoval 5. avgusta za predsednika vlade Bahonarja.

Zadnji dnevi potovanja na Sicilijo

Eno najbolj obiskanih mest na Siciliji je brez dvoma Taormina, mesto, ki privlači po svoji čudoviti legi, po prijetnem podnebnju, po svojih zgodovinskih spomenikih, po svoji odprtosti do turistov in po romantičnem pogledu na ognjenik Etno v ozadju.

ENO POPOLDNE V TAORMINI

Tudi mi se nismo hoteli odpovedati tej lepotici. Po kosilu na višini 2200 m pod ognjenikom Etno smo se spustili k morju in nato spet povzpeli na polico, kjer leži današnja Taormina.

Prvo mesto, Naxos imenovano, je nastalo že leta 735 pred Kr. Tu so se izkrcali prvi grški izseljenci jonskega porekla. Mesto je vedno držalo z Atenami v Grčiji in bilo nasprotno Sirakuzam. Tako je doživelo leta 403 uničenje pod Dionizijem Velikim s strani Sirakužanov. Prebivalci so se preselili v bližnji Tauromenion, mesto na gori Tauru, kjer se je nato izoblikovala Taormina. Rimljani so jo krepko povzdignili, Saraceni leta 902 kot zadnje mesto na Siciliji osvojili in razdeljali. Normani in Švabi so jo obnovili, spet je zacvetela pod špansko oblastjo in tako srečno prešla stoletja do danes.

Vsako, ki pride v Taormino, si ogleda grško gledališče, ki je v polkrogu izsekano v pobočje in je za sirakužskim drugo največje na Siciliji. Nastalo je v 39. stol. pred Kr. za časa sirakužanskega diktatorja Geron, Rimljani pa so ga še povečali. Glavna ulica, ki vodi s severa proti jugu, od mesinskih do katanjskih vrat, obiskovalcu razkrije glavne pomembnosti mesta. Na koncu ulice je stolnica, ki ima začetek v 13. stoletju.

Se bolj privlačni so izleti v okolico. Od vseh točk je mogočen pogled na Etno, na razčlenjeno obalo, na sinje morje in na kalabrijsko obrežje onkraj morske ožine.

PREK MESSINSKE OZINE PROTI POMPEJEM

Po nekaj urah postanka smo se vrnili v Katanijo in tam prebili zadnjo noč na Siciliji. Naslednje jutro smo začeli pot povratka proti celini. Le malo smo se lahko ustavili v Messini, prav toliko, da smo si ogledali stolnico, ki se je ponovno in ponovno že dvignila iz ruševin. Najhujši je bil potres 28. decembra 1908, ko je izgubilo življenje 60.000 prebivalcev.

Tudi Messina ima razgibano preteklost. Leta 730 pre Kr. so se tu naselili grški izseljenci iz Kalcedonije in ustanovili mesto Zancle. Kasneje je tiran Anasila iz današnjega Reggio Calabria mestu dal ime Messina. Messinci so zavračali tako nadoblast Sirakužanov kot Atencev in Kartažanov, zato so doživljali vedno nova razdejavanja. Proti Kartažanom so se povezali z Rimljani in zaradi njih se je leta 264 pred Kr. začela prva punska vojna. Pod Rimljani so doživeli procvit, enako pod Bizantinci; kasneje so morali prenašati kot ves otok saracensko oblast in doživeli z ostalimi po prihodu Normanov boljše čase. Tudi Messina je bila potem pod oblastjo najprej aragonskih, nato španskih kraljev, leta 1860 pa se je izrekla za savojsko kraljevino.

Danes ima mesto 250.000 prebivalcev, je mladega obraza, saj je vse zraslo znova, po potresu leta 1908, obenem pa je odskočna deska za italijansko celino. Veliki trajekti, ki neprestano vozijo med Messino in Villo S. Giovanni na kalabrijski strani, lahko sprejmejo po več sto vozil. Tudi naš avtobus je dobil mesto na enem teh

prevoznih ladij. V sredo 5. avgusta smo pristali ob 11. uri na obrežju Kalabrije.

Po slikovito speljani avtocesti, ki pelje najprej visoko nad obalo Tirenškega morja, nato pa zavije v notranjost Kalabrije, smo po dveh in pol urah vožnje dospeli v Cosenzo, kjer smo imeli kosilo. Še štiri ure je bilo treba, da smo prispeli v Pompeje, drugi romarski cilj našega potovanja.

PRI ROZNOVENSKI MATERI BOŽJI

Pompeji so znana Marijina božja pot. Kraj leži tik ob razvalinah starih rimskih Pompejev, ki jih je pepel iz Vezuva leta 79 po Kr. prekril, odkriti pa so bili v preteklem stoletju. Te izkopanine leto za leto privlačijo obiskovalce iz vsega sveta, nič manj pa svetišče Matere božje v Pompejih.

Početnik Marijine božje poti v Pompejih odvetnik Bartolo Longo, ki je bil lansko jesen razglašen skupaj z Don Orionejem za blaženega

Početnik te božje poti je odvetnik bl. Bartolo Longo, ki je konec preteklega stoletja tu ustanovil zavod za zapuščene otroke. Nekje na podstrešju je našel sliko rožnovenske Matere božje, ki daje v roke rožni venec sv. Dominiku in dominikanki tretjerdnici sv. Katarini. Iz majhne kapele se je razvila cerkev, iz nje mogočna bazilika, ki je cilj neprestanih romanj tako posameznikov kot skupin. Tudi sedanji papež Janez Pavel II. je Pompeje že obiskal. Moralni čudež tega svetišča je v tem, da je tu veliko spovedovanja, od jutra do večera in prenekateri obiskovalec tu doživi spravo z Bogom.

Ze leta 1961 so naši rojaki s Tržaškega in Goriškega obiskali v posebnem vlakcu ta kraj. Sedaj smo se torej vrnili, v manjšem številu seveda. Že ob prihodu smo mogli imeti občestveno mašo, drugo jutro pa ob glavnem oltarju. Bogoslužje je vodil organizator romanja g. Jože Jurak, ki je pridigo navezal na značilnosti kraja, ki si ga je Marija izbrala za delitev milosti. Pompeji — mesto ob morju. Tudi mi jadrano po morju življenja — Marija nam bodi zvezda vodnica. Pompeji — mesto pod Vezuvom. Tudi mi imamo v sebi ognjenik, neukročeno naravo. Prosimo Marijo, da nam pomaga pri obladovanju naših strasti. Pompeji — mesto ob mrtvih Pompejih. Tudi mi mislimo na to, da vse mine, le Bog ostane.

PO AMALFITANSKI OBALI

Kdor pride v Neapelj ali Pompeje, bi naredil velik pogrešek, če ne bi obiskal slikovite amalfitanske obale. Po svoji razčlenjenosti, strmih obalah, na kateri se pnejo kot ptičja gnezda mesteca drugo za drugim, drzno speljani cesti nad prepadi in ostrimi zajedami v obrežje, po svojem

rastlinstvu in pogledu na morje je ta vožnja edinstvena in nepozabna.

Amalfitanska obala je obmorski del so-rentskega polotoka, ki štrli v Tirenško morje med neapeljskim in salernskim zalivom. Gola skala in zalivi brez števila so značilnost tega polotoka, ki doseže najvišjo točko 1443 m v hribu Sant'Angelo a Tre Pizzi.

Iz Pompejev smo zavili najprej po avtocesti proti Salerno, potem pa se spustili pri Vietriju do morske obale. Pričela se je vožnja po cesti, kjer se je pokrajina neprestano kot v filmu menjavala. Cesta, vsekana v skalo, ovinkasta da bolj ne more biti, za avtobus skoro preozka je od našega mladega šoferja, resničnega umetnika v obvladanju volana, zahtevala silen napor. Medtem ko smo mi uživali divjo lepoto pokrajine, je on z napetimi živci vodil vozilo tako, da je mogel na ozkih mestih, in teh ni bilo malo, vozilo spraviti naprej.

Sledila so si mesta Cetara, Erchie, Maiori, Minori, Ravello, Atrani. In potem smo prišli v Amalfi, najbolj pomembno mesto na tem polotoku. Mesto, ki je v 11. stoletju doseglo višek svoje moči, ko je mestna republika obladovala ves južni del Tirenškega morja in trgovala z Bizancem, Ciprom, Bejrutom v Libanonu in Aleksandrijo v Egiptu. Konec tej pomorski republiki je napravila druga pomorska republika, Pisa, ki je mesto leta 1135 in 1137 v dveh pohodih dokončno ponižala. Ostal pa je spomin na štiri pomorske republike, ki jih danes ni več: Amalfi, Pisa, Genova in Benetke.

Naravno je bilo, da smo se v Amalfiju ustavili za nekaj časa. Obiskali smo stolnico v normansko-arabskem slogu iz 12. stoletja. V njej je grob sv. Andreja apostola. Njegovo truplo so Amalfitanci iz Patrasa v Grčiji prenesli v svoje mesto. Seveda ima mesto še druge zanimivosti, za kar pa ni bilo časa, da bi si jih ogledali.

Nadaljevali smo pot prek Praiana in Positana v Sorrento, mesto poznano kot izhodna točka za svetovno znani otok Capri in po katerem se imenuje polotok. Na njem rastejo limone, orehi in lubenice, ki so cenjene po vsej Italiji. V tipičnem restavrantu na prostem, med sredozemskim zelenjem smo imeli izdatno kosilo na osnovi morskih sadežev.

NA MONTECASSINU

Sredi popoldneva smo bili spet v Pompejih. Nekateri so si še ogledali izkopanine starih Pompejev, drugi so še enkrat obiskali svetišče, nato pa je prišla zadnja noč na potovanju. V Pompejih je bilo vlažno vroče, zato se je bolj slabo spalo.

Nastopil je dan povratka. Ker nas je pot vodila mimo slavne benediktinske opatije na Monte Cassino, smo izkoristili to priložnost, da jo kot Janez Pavel II. obiščemo in imamo v baziliki mašo slovesa. Zaključne misli je spregovoril dr. Lojze Škerl, nato pa smo zapeli še zahvalno pesem. Res je bilo primerno, zahvaliti se Bogu za tako uspešno potovanje in romanje, ki je vse duhovno obogatilo.

Obiskali smo še vojaško pokopališče, kjer ležijo vojaki Andersove poljske armade, ki so padli v bitki za Monte Casinno. Od leta 1970 počiva med njimi tudi njihov general Anders, ki je 1970 umrl v Londonu. Na pobudo trgovca Andreja Košiča smo položili na Andersov grob šopek rož in zmolili očenaš za pokoj padlih. S pesmijo »Kraljevo znamenje, križ stoji«, smo se poslovili od tega kraja, ki vsakomur molče oznanja »Memento mori!« (Spominjaj se smrti!).

DOMOV

V mestu Velletriju na Albanskih gričih smo nato imeli kosilo. Tipično belo vino nas je razgibalo. Priznati smo morali, da zasluži sloves, ki ga ima.

Naglo je nato avtobus puščal kilometre za seboj. Vodja potovanja se je zahvalil svojim sodelavcem, spretnemu in prijaznemu šoferju, drugi pa spet njemu. Zmolili smo še rožni venec in ko je bila ura enajst, smo zapustili avtocesto in zavili proti Doberdobi. Začelo se je poslavljanje in ko je avtobus proti polnoči obstal na Travniku, smo vsi še enkrat ugotovili: »Bilo je lepo!«, in si izrekli željo: »Na svidenje prihodnje leto na poti skozi sedem držav!« O tem pa kmalu kaj več.

Jože Jurak

Skupen prevod sv. pisma v japonščini

Japonski katoličani in protestanti pripravljajo skupen prevod sv. pisma v japonski jezik. Posebna mešana komisija izvedencev je začela z delom leta 1972. Dokončala je prevod sv. pisma nove zaveze in sedaj je v delu prevod stare zaveze. Upajo, da ga bodo prevedli do leta 1984.

XX. srečanje slovenskih duhovnikov zunaj Slovenije

Pred dvajsetimi leti so slovenski duhovniki, ki živijo zunaj Slovenije, začutili potrebo, da se enkrat na leto srečajo in ob tem slišijo kako strokovno predavanje, obenem pa da se med seboj spoznajo ter si izmenjajo svoje dušnopastirske izkušnje.

Prvo tako srečanje je bilo leta 1960 v Celovcu na Koroškem. Takrat je prišlo 120 duhovnikov iz tržaške, goriške, videmske in celovške škofije ter iz vseh držav zahodne Evrope in tudi iz obeh Amerik. Takoj se je videlo, kako je bila pobuda posrečena, koristna in potrebna. Prav zaradi tega so se slična srečanja vršila potem vsako leto v drugi polovici avgusta izmenoma na Koroškem, v Trstu in v Trzinu (Tricesimo) v tamkajšnjem Domu duhovnih vaj.

Letos je bil kraj srečanja spet Trzitem. Prišli so slovenski duhovniki iz vseh naših zamejskih škofij ter iz zahodne Evrope. Eden je prišel iz Avstralije, eden iz ZDA in dva iz Južne Amerike. Vseh nas je bilo nad 60. Kakor vedno je šlo za lepo srečanje, ki nas je za dva dni združilo ob skupnem poslušanju predavateljev, ob sodelovanju in premišljevanju ter ob izmenjavi izkušenj in mnenj o sodobnih dušnopastirskih problemih.

Predavatelja sta bila dva, škof iz Maribora dr. Franc Kramberger ter prof. Fr. Rodè iz Ljubljane. Mariborski škof je govoril o Slomšku in njegovem delu za mladino. Predavanje je bilo poljudno, zato tem bolj prijetno. Ob zaključku se je razvila debata, pri kateri smo zvedeli tudi razne novice o procesu za Slomškovo beatifikacijo, saj je bil msgr. Kramberger postulator za mariborsko škofijo in odgovorni za zgodovinski postopek. Sedaj, ko je postal škof, je njegovo delo prevzel p. dr. Bruno Košak, ki je izvedenec v zadevah svetnikov. Zato je tem večje upanje, da bo Slomškova zadeva beatifikacije tem hitreje tekla. Izrečena je bila tudi misel, naj bi po slovenskih župnijah enkrat na leto obhajali »Dan naših kandidatov za svetnike«, ki so Slomšek, Baraga in Gnidovec.

Po popoldanskem predavanju je bilo ko-

silo, ki se ga je udeležil tudi videmski nadškof Alfredo Battisti. Ta je osebno pozdravil vse duhovnike in imel med obedom napitnico, v kateri je poudaril, da moramo skupno graditi mir in se truditi za sožitje med evropskimi narodi. Delo politikov in gospodarstvenikov nikakor ni dovolj. Prvo združeno Evropo so zgradili sv. Benedikt in sveta brata Ciril in Metod. Po njih stopinjah moramo iti tudi mi.

Popoldne je predaval prof. Franc Rodè o temi »Ateizem. Prihodnost sveta ali začasni pojav?«. Ateizem ne more biti prihodnost človeštva, je zaključil predavatelj, ker je človek ustvarjen za Boga. Kakor ga je vedno iskal, tako ga bo tudi v prihodnje. Zato je ateizem lahko bolj ali manj razširjen pojav, prihodnosti človeštva pa ne more predstavljati.

Naslednji dan, v sredo dopoldne, je govoril isti predavatelj, ker je napovedani dr. K. Woschitz bil zadržan. Prof. Rodè se je v sredo lotil nove teme in sicer »Odnos Kristusa in prve Cerkve do državne oblasti«. Predavanje je bilo zanimivo in koristno, saj se tudi danes Cerkve povsod srečuje s tem vprašanjem in ga mora povsod reševati. Iz Jezusovih besedi: »Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega«, sledi, da je Jezus hotel, da je Cerkve nekaj drugega kot država in država nekaj drugega kot Cerkve. Vsaka pa je suverena na svojem področju. Toda predno je Cerkve prišla do tega spoznanja, je preteklo več stoletij. Šele v šestem stoletju najdemo prvo takšno opredelitev s strani papežev.

Poleg predavanj so zastopniki dušnih pastirjev iz raznih dežel dali kratka poročila o stanju dušnega pastirstva za slovenske ljudi vsak v svoji deželi. Vse nas je presenetilo poročilo g. Kopeiniga o Domu v Tinjah na Koroškem in o lepem napredku tega Doma, ki postaja živahno središče kulturnega in duhovnega življenja ne samo za Slovence, temveč tudi za Nemce. Zavaljo tega je bilo sklenjeno, da se duhovniki prihodnje leto srečamo prav v Tinjah.

K. H.

Slovinci po svetu

Ob desetletnici slovenske kapele v Washingtonu

Na letošnji praznik Marijinega vnebovzvetja 15. avgusta je poteklo deset let, odkar je bila slovensko posvečena spominska slovenska kapela v ameriškem narodnem svetišču Brezmadežnega spočetja v Washingtonu. Slovesnosti posvetitve leta 1971 je prisostvovalo nad tri tisoč Slovencev. Kapelo sta posvetila dva slovenska škofa, mariborski in koprski. Z njima je na washingtonsko slavo s posebnim letalom prišlo tudi 150 rojakov iz Slovenije in njenega zamejstva.

Na dan desetletnice na letošnji praznik Vnebovzvetja so se v slovenski kapeli zbrali washingtonski rojaki, da s posebno sveto daritvijo obnovijo spomin njene posvetitve in potrdijo namen, v katerega trajen spomenik je ta kapela bila postavljena. Pri tem spominskem slavlju v slovenski kapeli je avtor zamisli in začetnik akcije za slovensko kapelo, prof. Ciril Žebot z univerze Georgetown, zbrane rojake v predarovanjskih prošnjah vodil v sledeči slovenski molitvi:

Prav ob tej uri danes poteka deset let, kar sta slovenska škofa dr. Maksimilijan Držičnik in dr. Janez Jenko posvetila to spominsko slovensko kapelo v narodnem svetišču v ameriški prestolnici. Po svojem edinstvenem pomenu in širokem obsegu je washingtonska slovesnost leta 1971 bila najbolj veličastna slovenska manifestacija v povojni Ameriki.

Dobro in primerno je torej, da na današnji dan desetletnice v naših skupnih prošnjah obnovimo tiste slovenske namene in potrebe, v potrditev katerih smo pred trinajstimi, dvajsetimi, enajstimi in desetimi leti za toliko premostili človeške razlike in slabosti med nami, da smo v treh letih zmogli iz osamljene zamisli zgraditi to ljubko in pristno slovensko kapelo v središču svobodnega sveta.

V tej spominski molitvi se v svojih mislih in čustvih za en posvečen trenutek zavestno povežimo z vsemi verujočimi in dobronamernimi sorojaki v Ameriki in Sloveniji, na Koroškem in Primorskem, v Porabju in križem sveta s to zaupno prošnjo k vsemogočnemu Bogu Gospodu vseh narodov.

Usmili se svojih zvestih Slovencev! Blagoslovi in ohrani slovenski narod! Pomnoži in utrdi slovensko mladino! Poživljaj med Slovenci njihovo krščansko vero in starodavno omiko!

Podpiraj po tudi njihov potreben narodno-politični, tehnični in gnotni napredek v široki svobodi, ljubeči vzajemnosti in trdni varnosti v današnjem in prihodnjem svetu! Prosimo Te, usliši nas!

In ti, Marija Pomagaj, slovenska zavetnica in priprošnjica na Brezjah, ostani slovenska posrednica pri svojem Sinu! Prosi za nas!

Bolj formalna, čeprav skromna proslava desetletnice je bila preložena na 11. in 12. september, da bi sovpadla z ameriškimi obiskom slovenskega metropolita in ljubljanskega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja.

Iz Slovenije

Dan molitve za duhovne poklice na Brezjah

Ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič nam je poslal naslednje sporočilo in vabilo:

V soboto 12. septembra se bomo zbrali pri Mariji Pomagaj na Brezjah in tudi letos opravili poseben molitveni Dan za duhovne poklice. Vabimo vse naše rojake iz domovine in zamejstva, da se nam pridružijo v skupni molitvi in razmišljanju o tem nadvse pomembnem vprašanju naše Cerkve. Dan bo potekal pod geslom »Duhovni poklici v službi prizadetih«.

Ob 10. uri (po jugoslovanskem času) bo pred brezjansko cerkvijo velika koncelebracija pod vodstvom škofov. Razen duhovnikov bodo sodelovali bogoslovci, redovnice, invalidi. Med mašo bo tudi sprejem bodočih novomašnikov med pripravnikarje za diakonat in prezbiterat ter sprejem redovnih zaobljub nekaterih sester. Ob koncu bomo vsi molili molitev Pavla VI. za poklice.

Popoldne ob 14. uri se bomo zbrali v cerkvi, kjer bo najprej v obliki intervjuja predstavitev duhovnega poklica v službi prizadetih. Pri tem bodo sodelovali: bolnik, usmiljenka, starši bolnika, duhovnik, ki je v službi prizadetih. S petjem bodo sodelovale hčere Marije Pomočnice. Nato bomo skupno molili rožni venec pred brezjansko Marijo in odpeli še litanije Matere božje.

Pridite, da bomo po materi Mariji pošiljali prošnje Kristusu, velikemu duhovniku.

KATOLIKI GLAS
list za kritične bralce

Mogočno pročelje rožnovenske bazilike v Pompejih

Nekaj misli v spomin na Gito Podobnik

Zapustila nas je nepričakovano in tiho, kakor je tiho potekalo njeno življenje. Usoden ji je bil padec v hiši prijateljske družine v Asti, pri kateri se je s svojimi dragimi ustavila na povratku s počitnic. Se isti večer, preden ji je smrt prerogala nit življenja, je v družbi svojcev in domačih veselo prepevala naše slovenske narodne pesmi, ki jih je imela tako rada. Še malo ni slutila, da so bili to njeni zadnji veseli trenutki, neka skrivnostna predigra v drugo, lepše življenje.

»Z njo je šel del naše mladosti...«, je žalostno pripomnil nekdo. Res, za tiste, ki smo Gito poznali v letih, ko je polna življenja delila svoje navdušenje za našo stvar na vse strani, je z njeno izgubo nekaj odmrlo, nekaj, kar se ne vrne več.

Gitino življenje ni bilo z rožicami postlano. Ko je izgubila mater, je njena sestra imela komaj osem let. Kdo jo je od slej vzgajal? Gita, vse razumevala, skrbna, ljubeča. Na videz šibka in sama potrebna pomoči, je bila v resnici močnega značaja in neuklonljive volje. Ko jo je prizadelo kaj hudega, ni nikoli tožila. Vse je junaško prenašala. Brez besed, samo z zgledom nas je učila poguma.

Gita Podobnik se je odločila za učiteljski poklic iz ljubezni do mladine in vroče želje, da bi tej mladini mogla razdajati od svojih darov, ki jih ji je naklonil Bog. Učiteljski poklic je smatrala za poslanstvo, kateremu je treba posvetiti vse svoje moči. Obiskovala je slovensko učiteljsko v Tolminu, maturo pa je opravila v Špetru Slovenov. To je bila prva matura slovenskih učiteljskih v italijanskem jeziku. Za primorske Slovence so se takrat pripravljali težki časi. Fašisti so že začeli izvajati svoj raznarodovalni program. Vendar so mladi ljudje, prav zato, ker so bili mladi, z optimizmom gledali v bodočnost. Vključevali so se v slovenske organizacije in se trudili vsak po svojih močeh za ohranitev slovenstva v naših krajih.

Tako tudi Gita Podobnik. Delovala je v prosvetnem društvu Mladika, vedno pripravljena pomagati, kjerkoli so jo potrebovali. Bila je tudi članica pevskega zbora Mladike, ki ga je vodil Lojze Bratuž, in to vsa leta, do nasilne ukinitve društva od strani fašističnih oblasti. Potem so zbori smeli delovati samo še v cerkvah. In Gita je dolga leta pela pri slovenski maši v cerkvi sv. Ignacija pod vodstvom prof. Komela.

Tudi iz šol je bila slovenščina izgnana. Pokojni Giti ni bilo dano, da bi se ji izpolnile mladostne sanje: poučevati na šoli slovenske otroke v materinem jeziku. Komaj je začela, že je morala službo pustiti. V notranjost Italije, kamor so v tistih letih premeščali slovenske učitelje, ni šla. Posvetila se je poučevanju fantov v našem Alojzijevišču, da so potem z najboljšo pravico stopili v državno gimnazijo. Koliko slovenskih duhovnikov in drugih izobražencev se danes s hvaležnostjo spominja svoje nekdanje učiteljice Gite Podobnik! S hvaležnostjo, pravim, kajti ona ni le učila otrok, marveč jih je tudi vzgajala. In to v slovenskem in krščanskem duhu. Zato so jo vsi ljubili in spoštovali.

Ko je učiteljica Gita spet smela stopiti v slovensko šolo, je znova zaživela. Z veliko ljubeznijo je vcepjala v otroška srca narodno zavest in verovala, da bo mladi rod, ko doraste, ostal zvest svojemu narodu in materini besedi. Ta zavest jo je bodrila, ko se je pred desetimi leti poslovila od šole; to za učiteljico, kot je bila Gita Podobnik, ni bilo lahko. Še lo je pač pustila za seboj najlepšo dobo svojega življenja.

Zdaj počiva na goriškem pokopališču poleg svoje matere. Njen odgovor pred božjim Sodnikom ne bo težak: talente, ki jih ji je bil izročil, je s pridom uporabila in njeno delo je obrodilo obilen sad.

L. Š.

Na Opčinah bo v nedeljo 13. septembra ob 16. uri

33. MARIJANSKI SHOD

Začetek v openski župnijski cerkvi, nakar se razvije po vasi procesija s Fatimsko Marijo. Nato bo sv. maša na prostem. V primeru slabega vremena bo celotno slavo v farni cerkvi. Vsi Marijini častilci prisrčno vabljeni!

Ob stoletnici rojstva duhovnika Avguština Zlobca

Pred enajstimi leti je v Mačkoljah pri Trstu, kjer je preživel zadnja leta svojega življenja, preminil g. Avguštin Zlobec. Letos 27. avgusta je bila stoletnica njegovega rojstva. Zato je prav, da se ga ob tej priložnosti spomnimo, in to iz več razlogov, saj gre za enega naših pomembnih in zaslužnih primorskih rojakov in duhovnikov, ki je vse svoje življenje posvetil skrbi za blagor svojega ljudstva.

Zivel je tiho in skromno in čeprav je okusil tudi težke preizkušnje in preganjanje pod različnimi režimi, ni nikdar iskal časti in priznanj. Zato bo treba podrobneje raziskati njegovo življenje in delovanje ter mu dati tisto mesto med zavednimi primorskimi rojaki, ki si ga je zaslužil.

Rodil se je v Ponikvah pri Avberju na Krasu 27. avgusta 1881. Po šolanju v Mariboru in Ljubljani je v Gorici dokončal bogoslovje. Kot kaplan je služboval najprej v Sežani in v Vatovljah. Pred prvo svetovno vojno je postal župnik v Pomjanju pri Koprju, kjer se je še posebno izkazal kot dušni pastir in zaveden Slovenec.

To so spoznale tudi italijanske okupacijske oblasti, ki so ga leta 1919 skupno z drugimi istrskimi javnimi delavci za dve leti internirale na Sardinijo. Ko se je vrnil med svoje župljane v Pomjanju, so ga fašistični elementi stalno nadlegovali in stra-

hovali zaradi slovenskega pridiganja ter zahtevali njegovo odstranitev.

Ob znanih volitvah 15. maja 1921 so ga obtožili nič manj kot da je sodeloval pri spopadu s fašisti v sosednjih Marezigah. Leta 1939 so mu zagrozili s ponovno internacijo. Ker se je odločil, da ostane med svojim ljudstvom, je moral sprejeti predčasno upokožitev in se preseliti k Sv. Antonu pri Koprju (danes Pridvor), kjer je upravljal to župnijo do leta 1955, ko se je preselil na Tržaško.

Od 1957 do svoje smrti 23. julija 1970 je živel v Mačkoljah, kjer je tudi pokopan. Dosegel je častitljivo starost 89 let.

To so glavni obrisi njegovega življenja, ki ga bo treba, kot rečeno, še dopolniti. Toda bolj kot naštevaje podatkov je pri Avguštinu Zlobcu treba poudariti predvsem njegov trdni značaj in vsestransko doslednost, ki se je kazala v zvestobi duhovniškemu poslanstvu in slovenskem narodu v težkem obdobju njegove zgodovine. Kljub krivičnim preganjanjem ni nikogar sovražil, ampak zgledno opravljal svoje duhovniško in narodno poslanstvo tako v trdih časih fašizma kot tudi v razmerah po drugi vojni.

Zato je vse, ki smo blagega in zaslužnega pokojnika poznali, močno presunilo vandalsko dejanje neznanec, ki so lani septembra razbili ploščo na njegovem nagrobnem spomeniku. Krajevna župnijska skupnost je dala pobudo za nabirko prispevkov, da se obnovi poškodovani spomenik, kar je bilo tudi storjeno.

V četrtek 27. avgusta — na dan stoletnice rojstva — so se vaščani iz Mačkolj spomnili pokojnega Avguština Zlobca s sv. mašo. Domače PD Mačkolje pa je položilo na obnovljeni spomenik venec cvetja.

Tabori slovenskih tržaških skavtov

Letos je tržaška veja SZSO v poletnih mesecih izvedla rekordno število taborov. Običajnim trem taborom izvidnikov in vodnic in dvema taboroma volčičev in ververic se je namreč letos prvič pridružil tabor roverjev in popotnic.

Serijsko tržaških taborov je 18. julija odprl tabor C, katerega so se udeležili pretežno mladi iz mesta in predmestij. Svoje šotore so postavili v bližini vasice Plužna pri Bovcu. Vreme Tržačanom ni bilo posebno naklonjeno, saj so prvi teden preživeli pod nenehnimi plohami in nevihtami. Drugi teden se je vreme izboljšalo, program je stekel in 3. avgusta so se trudni, a vendarle nasmejani vrnil domov. Načelovala je Eva Fičur, duhovni vodja je bil g. Ivo

Ob 51. obletnici mučeniške smrti bazoviških junakov bo v nedeljo 6. septembra ob 10.30 v cerkvi v Bazovici

SLOVESNA SV. MAŠA ZA BAZOVIŠKE ŽRTVE

Oddolžimo se njihovemu spominu s svojo navzočnostjo in molitvijo!

Kdo je kriv?

Ze dvakrat (morda tudi večkrat) sem prosil - za pomoč: prvič v zadevi oznanjevanja, drugič pa o zadevi odgovornosti staršev pri verski vzgoji otrok. Opozoril sem namreč na nekatera boleča in težko rešljiva vprašanja, s katerimi se duhovniki srečujemo pri svojem dušnopastirskem delu. Povejte nam, sem prosil, kako naj ravnamo, da bo naše delo doseglo kakšen viden uspeh.

Nikakor pa nisem hotel iskati krivcev za tako stanje, ker pač nisem poklican, da

bi sodil, še manj pa, da bi nabiral očitke ali celo obsojal tega ali onega. Kaj takega ne morem in ne smem storiti. Sodnika sta Bog in vest posameznega človeka, ki se zaveda dolžnosti in odgovornosti za svoja storjena dejanja ali pa za opustitev dejanj, ki bi jih po božji postavi moral storiti.

Zato me je kar zadelo, ko sem v Katoliškem glasu bral članek z naslovom »Ali je res kriva samo družina?« "Študentka", ki je svojo šolsko maturo končala že pred 50 leti, daje duhovnikom navodila, kaj naj naredijo, in opozarja na prijeme in nasvete, ki jih najdemo v vsakem dobrem učbeniku za pastoralno bogoslovje. Vsekakor smo ji hvaležni!

To, kar "študentka" svetuje, bi bilo zelo prepričljivo in sprejemljivo, če bi povedala, razložila in z osebnim zgledom tudi pokazala, kako naj se vse to izvrši, in s tem prepričala, da se vse predlagano v sedanjih okoliščinah in težavah ter z močmi, ki jih imamo, da izvršiti in doseči. Nima pa pravice, še manj pa dolžnosti, da obtožuje duhovnike, češ da so ti krivi, če svet ne gre tako naprej, kakor bi si ga ona želela. Kaj so zakrivil? V čem je njihova krivda? Kdo je njo postavil za sodnico?

Lojze Škerl

Meništvo v Sovjetski zvezi

Trenutno je v Sovjetski zvezi 6 moških samostanov z 220 menihi in 11 ženskih samostanov s približno 1.000 redovnicami.

Krajevna sekcija Slovenske skupnosti v dolinski občini priredi letos svoj tradicionalni

NAŠ PRAZNIK v Zabrežcu pri Borštu (v Hribenci)

Sobota 5. septembra

Ob 17. uri odprtje kioskov; od 20. ure dalje igra za prosto zabavo ansambel TAIMS.

Nedelja 6. septembra

Ob 15. uri odprtje kioskov; ob 17.30 začetek kulturnega programa z nastopom mešanega zbora »Slovenec« iz Boršta in mešanega zbora »Obala« iz Koprja, folklorne skupine »Karel Pahor« iz Pirana ter kantavtorke Magde Koren s Koroškega. Spregovorila bosta za sekcijo Boris Gombač in dr. Drago Štoka za pokrajinsko tajništvo. V večernih urah ples ob zvokih ansambla TAIMS.

Ponedeljek 7. septembra

Ob 18. uri odprtje kioskov; od 20. ure dalje ples ob zvokih »Veselih godcev« iz Boljunca.

Vse tri dni bo poskrbljeno za jedačo in pijačo. V primeru slabega vremena se bo kulturni program izvedel v občinskem gledališču »Prešeren« v Boljuncu.

Francé Dollnar, Rim

Cirilmetodijska okrožnica Leona XIII. (1880)

Zahvalno romanje katoliških Slovanov leta 1881 v Rim

Slovensko okrožnico so vsi slovenski časniki sprejeli z velikim veseljem, pri nekaterih se je opazilo veselo presenečenje; »Slovenski narod« in »Slovenec« sta bila polna slave in hvaležnosti Leonu XIII., enako tržaška »Edinost«. V Narodu je Jurčič Slovenčevim časnikarjem podsmehljivo celo očital, da so »za čuda hitri novinarski poročevalci«, ker so encikliko o Cirilu in Metodu »tako strašno pozno opazili«. Germanizatorični liberalni režim je Slovence prisilil, da so opustili »politiko« zdražb, ob Bleiweissovi sedemdesetletnici 1878 se je vidno pokazala narodna edinost. Po Taaffejevi rekonstrukciji vlade februarja 1880, ko je postalo jasno, da je nemškemu liberalizmu dokončno

odzvonilo, so spet začele praske; Jurčiču ni šlo v račun, da »Slovenec« sploh obstaja, odtod omenjeni zboldljaj; moral bi vedeti, da je za cerkveno in versko glasilo veljala Danica.

Jeran z izrazi slovenskega navdušenja ni bil zadovoljen; 19. novembra 1880 se v »Danici« pritožuje: »Kar se tiče veselja Slovanov zaradi razširjenja praznika sv. Cirila in Metoda in sploh zaradi preslavne enciklike, mi Slovenci svoje veselje le nekako tiho obhajamo«. Zares ni znana nobena zahvala slovenskih škofov in vodilnih katoličanov sv. očetu.

Vendar je to slovensko sramežljivo veselje le pognalo globoke korenine. Leonova okrožnica ni samo poživila slovensko cirilmetodijsko gibanje, temveč tudi trdno pri katoličanih podzidala slovensko zavest. To najbolj vidimo na primeru Frančiška Lampeta. Ta gotovo eden največjih duhov slovenskega 19. stoletja v svojem razmišljanju »Katoličanom, Slovincem marsikaj v preudarek« (v Glasih Katoliške družbe 1882) sam razodene, kakšen vpliv je na

razvoj njegove miselnosti imela Leonova slovenska okrožnica: »Katoličan sem, pa tudi Slovan. Misel ni nova, ko smo jo prvič slišali od nekega našega slavnega pesnika, smo majali z glavami. Ali ko sem jo pozneje včasih preišleval, ni se mi zdela neverjetna in sedaj se je že popolnoma združila z mojimi mislimi.« - »Na vzhodu vzhaja katoličanom zvezda upanja in narod, ki nam to upanje hrani, je veliki slovenski narod.« - »Slovan bode enkrat katoličan.« Gotovo tudi odmev Leonovega optimizma osemdesetih let.

ZADRŽANOST PRAVOSLAVNIH

Pravoslavni Slovani so na »Grande munus« odgovorili, kljub izredni naklonjenosti do vseh Slovanov in kljub vseskozi ljubeči skrbi Leonove okrožnice do nezedinjenih s hladno rezervo, po veliki večini s sumničavim odklanjanjem.

Zadržani so bili državni krogi carske Rusije, pustili pa so tisku, zlasti cerkvenemu, da je po mili volji objavljaj polemične

članke zoper encikliko. V Harkovu je 1882 izšla kar »Anticiklika, ili bratskoje slovo pravoslavnago Slavjanina k Slavjanam katolikom, po povodu izdanija papoju Lvovu XIII Bully o prazdnovaniji pamjati Svv. Kirilla i Metodijas«, kjer se dele opozorila katoliškimi slovanskim bratom, naj nikakor ne verjamejo papeževi besedi.

Anonimni ruski avtor v anticikliki uporablja argumentacijo grškega metropolita Filoteja Bryennios (v patristiki znane kot srečnega najditelja prvega pisma sv. Klemenca Rimskega). Kmalu po izidu okrožnice je serreski metropolit v glasilu carigradskega patriarhata »Ekklesiastike Altheia« (Cerkvena resnica) začel objavljati vrsto člankov, ki je v njih poskušal dokazovati, da si katoličani neupravičeno prilščajo sv. Cirila in Metoda, ki da nista bila v občestvu z rimsko Cerkvijo. Leta 1882 jih je ponatisnil v knjigi »Papa Léontos IG' Enkyklija Elenkos (ovržba)«.

Izmed vseh pravoslavnih so se v svoji polemiki zoper »Grande munus« najbolj razgreli Srbi v avstro-ogrski monarhiji,

V Ricmanjih se v nedeljo 6. septembra poročita

MARIJA BERDON in STOJAN SOSIČ

Da bi ju v nadaljnjem skupnem življenju spremljali sreča, zdravje in božji blagoslov jima želijo župnik in pevci cerkvene zbornice z Opčin.

Miklavc iz Ankarana. Udeležencev je bilo okoli 65.

20. julija so se na dnu doline Lepene pod Krnom utaborili skavti in skavtinje z zahodnega Krasa, katerim je načeloval Marko Tavčar, duhovni vodja je bil g. Franc Vončina. Bilo jih je 35. Tudi njim vreme ni bilo naklonjeno.

Končno se je 25. julija začel tudi zadnji tabor izvidnikov in vodnic; 500 metrov od tabora C so se utaborili mladi z vzhodnega Krasa pod vodstvom Kazimirja Majovskega; duhovni vodja je bil g. Tone Benedičič. Udeležencev je bilo okoli 60. Omenim naj, da so 30. julija vsi trije tabori imeli skupno srečanje v Kalu Koritnici z mašo, tabornim ognjem in športnimi tekmami.

Od 3. do 13. avgusta so v Lepeni tabirili volčiči in ververice. Kar 120 jih je bilo skupno z voditelji. Po podatkih, ki jih imam na razpolago, lahko trdim, da je bil to eden najbolj uspešnih taborov v zgodovini veje Vol-Vev. Podtabora sta vodili Vera Crevatin in Marija Lozej, za duhovno vodstvo pa sta poskrbela gg. Tone Benedičič in Ivan Florjanc.

Ta bežni pregled tržaških taborov naj zaključim s poročilom o enotedenskem potovalnem taboru roverjev in popotnic. Najprej je v štirih dneh skupina prehodila čez greben bohinjskih gora pot od Podbrda do Lepene čez Krn. V Lepeni se je skupina ustavila in poglobila v verske, idejne in vzgojne probleme, povezane s skavtizmom. Potovalni tabor, ki je zelo uspešen, je trajal od 10. do 18. avgusta. Načeloval mu je Marjan Jevnikar, dva dni pa je sodeloval duhovni vodja g. Ivan Florjanc. Udeležencev: 17. - Tržaški skavt

Katehetska nedelja

V uradnih sporočilih koprške škofije beremo: Prva nedelja v septembru naj bo tudi katehetska nedelja. Vsa župnijska skupnost naj se pri glavni maši zave važnosti katehizacije. Zlasti starši naj spoznajo veliko odgovornost, da so prvi kateheti svojih otrok. Se vedno prvi nas vlada miselnost, da je verouk samo za otroke. Ko končajo obvezno osemletno osnovno izobraževanje, fantje in dekleta ne čutijo potrebe, da bi se versko še poglobljali. Zadnja leta po naših župnijah močno pada število pošolskih mladincev, ki se zbirajo k veroučnim srečanjem.

In kako je prvi nas? Ali sploh mislimo na pošolski verouk?

Posrečena pobuda

Italijanski salezijanski sodelavci so že sedemkrat organizirali skupinski obisk nekaterih misijonskih področij. Tudi letos bodo ponovili to posrečeno pobudo in sicer od 12. do 27. decembra. Obiskali bodo nekatera misijonska področja salezijanskih misijonarjev v Indiji. Izkušnje teh misijonskih obiskov kažejo, da se udeleženci potem živo zavzamejo za misijonsko delo.

(Se nadaljuje)

Romanje na Barbano

Kot je bilo že objavljeno, bo v ponedeljek 14. septembra romanje goriških in tržaških Slovencev k Materi božji na Barbano. Skupna maša bo ob 11. uri, da se bodo tako lahko vsi romarji, ki bodo prihajali z ladjami na otok, udeležili te skupne daritve, ki je vsako leto veličasten slavospev Kristusu in njegovi Materi. Skupni listek na ladji, ki ga vodi avtobusna vzame pred odhodom stane 2.250 lir; posamezni listek pa stane 2.500 lir.

Hvalevredna pobuda goriške pokrajinske uprave

Goriška pokrajinska uprava je v letošnjem poletju organizirala niz koncertov. Glavni delež ima pri tem orkester »Maestro R. Lipizer« iz Gorice s svojimi solisti. V juniju se je predstavil v Cordovadu ob odprtju sezone »Koncerti na Gradu«. Julija je nastopil v kraju Travesio (PN) s ciklusom treh koncertov, nato pa še v Prato Carnico in Forni Avoltri. V avgustu pa je imel orkester tri koncerte: 25. v Grazežu v cerkvi sv. Evfemije, 26. v Tržiču v cerkvi Rožnega venca in 27. v Gorici v Avditoriju. Z novim programom je istom nastopil še v sredo 2. septembra ob odprtju prenovljenega gledališča Verdi.

V orkestru, ki ga vodi Emilia Bilabini, sodelujejo oboist Fabio Sambo, na violi igra Walter Ramas, čembalistka je Gigliola Maturio. V Tržiču je z igranjem na čembalo sodeloval tudi prof. Fulvio Brumat, na violino pa sta igrala Mario in Francesco Brumat, ki ju goriško občinstvo že dobro pozna in cení.

Rupa

Poroka. V soboto 29. avgusta sta sklenila v tukajšnji cerkvi zakonsko zvezo Bruno Tomšič iz Sovodnjah in Emilijana Kogoj iz Rupe. Zenin je nekaj časa poučeval v Gorici na slovenskih šolah, sedaj pa je kot tolmač uslužben na letališču v Ronkah. Nevesta pa se od zgodnje mladosti udeležuje kot pevka v domačem zboru. Naravno je, da so se domači pevci zbrali ob tem za Emilijano življenjsko pomembnem dogodku v cerkvi in ji peli pri poročni sv. maši. Vsi prijatelji in znanci želijo novoporočencema obilo sreče na novi skupni poti.

Sovodnje

Romanje na Sv. Višarje. Bilo je v soboto 29. avgusta. Prvi žarki sonca so posvetili na naše gore, obetal se nam je lep sončen dan. Na pot smo šli v dveh polnih avtobusih; eden je bil rezerviran za mladino. Dve kitari sta jo takoj pritegnili. Ves čas vožnje je donela naša pesem.

Ob 10. uri smo na Sv. Višarjah sodelovali pri somaševanju našega g. župnika in župnika od Sv. Antona pri Kopru, ki je tudi prispel s svojimi romarji. Ljudsko petje Marijinih pesmi je prepletalo mašne dele. V hvaležnosti Bogu so se tako dvigale k njemu po Mariji naše prošnje, naše skrbi in želje. Pri darovanju je vse presenetilo mladinsko petje ob spremljavi kitar Vesne in Aleša. Posvetili so tako Mariji svoj prvi nastop in obljubili, da se bodo oglašali tudi v domači cerkvi.

Po maši smo imeli uro prostega časa, da smo se lahko okrepčali, kupovali spominčke in pisali. Nato smo se odpeljali k Belopeškemu jezeru. Ob gornjem smo se ustavili skoraj tri ure, da smo pospravili božje dobrote, ki smo jih prinesli s seboj in se obenem razvedrili. Vse je bilo sončno: voda, jezero, zeleni gozdovi, mogočne gore in globoki mir. Ustavili smo se tudi

ob spodnjem jezeru, kjer je mladi ansambel znova nastopil. Ubrano petje z lepo glasbo ob bregovih čudovitega jezera je navdušilo tudi starejše pevke, ki so se pridružile.

Ob Rabeljskem jezeru smo se nato peljali do Nevejskega sedla. Tudi tu smo se ustavili, se razgledali po Kaninu in Montazu in pobrskali po torbah za zadnje ostanke dobrot. Še pred mrakom smo se spustili v dolino in prišli domov pozno zvečer, nekoliko trudni, a zelo, zelo veseli. - *Romarica*

Začasna prekinitev obratovanja upepeljevalnika. Upepeljevalnika smeti in odpadkov pri Sovodnjah se poslužujejo kar štiri občinske uprave: iz Gorice, Sovodnjah, Doberdoba in Zagraja, poleg njih pa še razni industrijski obrati na tem območju.

Družba Sapsi, ki upravlja upepeljevalnik, bo v sredini septembra zaradi nujnih popravil obratovanje ustavila in to najmanj za mesec dni. Od leta 1972, ko je bil ta objekt zgrajen, se bo to zgodilo že drugič.

V času mirovanja bo treba vse naprave temeljito pregledati, dotrajane pa zamenjati. Premenljivi bodo med drugim oblogo, ki je priključena na vrteči se cilindrično peči in je iz posebnega materiala, ki zdrži visoko temperaturo. Tudi čistilno napravo, ki služi prebiranju odpadnega materiala, bodo pregledali.

Zadnja leta je upepeljevalnik uničil vedno več odpadkov. Sprva je dnevno sprejel 200-250 stotov, danes jih lahko uniči do 500 dnevno. Da so odpadki porasli, je več vzrokov: porasla so zbirališča za odpadke; ljudje tudi vedno več mečejo stran. Pomislimo samo, koliko odpadnega materiala znosijo vsak teden domov samo gospodinjstva iz trgovin. Zivila so skoro vsa v zavojčkih in konzervah, namesto torb pa služijo najlonske vrečke. Vse to je treba nato prej ali slej zavreči.

Kako si bodo občinske uprave med mirovanjem upepeljevalnika pomagale? Goriška občina bo odpadke usmerila na odlagališče pri Majnici. V Sovodnjah bodo na odročnem kraju ob Soči izkopali jamo, kot je to odločil občinski odbor in tam smeti sproti sežigali. Kar ne bo zgorelo, bodo po ponovnem odprtju upepeljevalnika prepeljali v ta objekt za uničenje, odlagališče pa zasuli. Podobno bodo ravnali v Zagraju. V Doberdoba pa bodo morali ponovno odpreti pred kratkim zasuto odlagališče.

IZ KANALSKE DOLINE

Okvara na višarski žičnici

V nedeljo 30. avgusta v zgodnjih jutranjih urah se je višarska žičnica nenadoma ustavila. Odpovedal je glavni motor, ki jo poganja. K sreči sta obe gondoli obviseli blizu obeh izhodiščnih postaj. Spodnja gondola je bila prazna, zgornja pa polna. S pomočjo rezervnega diesel motorja je bilo moč obe gondoli spraviti na začetni položaj. Na gori pa je ostalo blokiranih nad 200 romarjev in izletnikov. Te so počasi gasilci, karabinerji in uslužbenci gozdne uprave spravili s traktorji po gorski cesti iz časov prve svetovne vojne skozi dolino Zajzere na varno.

Kdaj bo žičnica spet začela delovati, je odvisno od resnosti okvare. Kakor hitro bo glavni motor popravljen, bo žičnica ponovno stekla. O tem pa bomo zvedeli iz časopisja in radia. Eno drži: ta teden se da na Sv. Višarje priti le peš kot v starih časih.

Udeleženci počitniškega tečaja zbora »L. Bratuž« v Zabnican

DRAGA 1981

16. študijski dnevi Društva slovenskih izobražencev

Petek 4. septembra

Peterlinova dvorana, ul. Donizetti 3, Trst: ob 17. uri predstavitev Drage 81 in ob 18. uri prvo predavanje: »Med domovino in zdomstvom«.

Sobota 5. septembra

Park Finžgarjevega doma na Opčinah, Narodna ulica 89: ob 16.30 otvoritev, sledi predavanje: »Pod današnjimi miselnimi zvezdami«.

Nedelja 6. septembra

Ob 9. uri služba božja, ob 10. uri predavanje: »Stoletnica Slovencev ob zahodni narodnostni meji«; ob 16. uri predavanje: »Problemi razvoja, narodna zavest, pluralizem«.

(Mišljena je poletna legalna ura)

Počitniški tečaj zbora »L. Bratuž« v Zabnican

Ze tretjič je zbor »Lojze Bratuž« organiziral enotedenske počitnice v Zabnican v koči sv. Jožefa. Bilo je to od 9. do 17. avgusta. En teden pa kar prehitro mine, zato smo sklenili, da bomo prihodnje leto podaljšali svoje počitniško bivanje.

Dopoldanske ure smo posvetili predvsem učenju nekaterih pesmi, katerih skladatelj je naš profesor Stanko Jerčič. Učili smo se tudi nekaj vokalnih tehnik in glasbene teorije. Da bi pa popestrili naš program, smo povabili predavatelja prof. Janka Bana, ki nam je razložil delovanje mišic in njihov vpliv na oblikovanje zvoka. S predavanjem nas je zelo navdušil in nam razkril veliko nepoznanih stvari.

V popoldanskih urah smo obiskali Sv. Višarje, Belopeška jezera, Trbiž. Na vseh teh izletih pa nas je vedno spremljala pesem. Tako smo enotedenske počitnice preživeli v veselju in dobri volji. Zadnji večer pa smo po vaških ulicah na tiho zapeli nekaj slovenskih pesmi v slovo. - *S.M.P.*

★

Šport

Moša

Pohod bratstva »Gor in dol po Brdih«. Ob Letu prizadetih prirejajo v nedeljo 6. septembra ob 9. uri skupina »La Quercia« iz Moše, goriški Rdeči križ in še nekatera druga združenja omenjeni pohod, ki se začne pri cerkvi na Prevalu pri Moši. Vpisnina za deseterkilometrsko progo je 2.000 lir, za 25-kilometrsko pa 2.500. Poleg pokalov in plaket bodo vsi udeleženci prejeli posebne medalje.

1981 Anno Internazionale dell'Handicappato

International Year of Disabled Persons 1981

Ob 8.30 bo maša za tiste, ki bi to želeli. Od 10.30 do 13. ure bo nastopala godba na pihala in plesna skupina iz Ločnika, od 14.30 naprej pa bo igral harmonikar Dino Lizzì. Obratovali bodo dobro založeni kioski z domačimi posebnostmi, mesom na žaru, gubanco iz Nadiških dolin in z briškimi vini. Čisti izkupiček je namenjen Združenju družin prizadetih otrok iz Gorice.

Števerjan

XIII. športni teden. Pričel se bo v nedeljo 6. septembra ob 11. uri z ženskim nogometom. V Formentinijevem parku se bosta srečali ekipi Britof in Dolenji konec. V ponedeljek in torek bo tekmovalje ob 20.30 v Sedejevem domu: prvi dan šah in dama, drugi dan namizni tenis. V sredo ob 20.30 odbojka v Katoliškem domu: Britof: Dolenji konec. V četrtek v Sedejevem domu ob 20.30 streljanje z zračno puško. V petek ob 20. uri »tučenje« na igrišču gostilne Vogrič. V soboto ob 20.30 maratonski tek. V nedeljo ob 11. uri nogomet za mlajše in odrasle v Formentinijevem parku med ekipama Britof in Dolenji konec. Tekmovanje se lahko udeležijo samo Števerjanci.

OBVESTILA

Maša za Slovence v Ronkah in okolici bo v nedeljo 6. septembra ob 11.30 v župnijski cerkvi sv. Lovrenca v Ronkah. Lepo vabljeni vsi tamkajšnji slovenski verniki.

Celodnevna duhovna obnova za družbenice in žene bo v Zavodu sv. Družine v Gorici v nedeljo 13. septembra. Začetek ob 9. uri, zaključek z mašo ob 18. uri. Vabljeni tudi žene s podeželja.

Vpis v glasbeno šolo »M. Filej« v Gorici bo od ponedeljka 9. do petka 14. septembra ob 18. do 19. ure na Placuti 18.

DAROVI

Za tiskovni sklad Katoliškega glasa: Vinko Levstik, hotelir v Rimu daruje namesto cvetja na grob nedavno v Nemčiji preminulega msgr. Ignacija Kunstlja, bivšega glavnega kurata slovenskega domobranstva na Primorskem ob letošnji 36. obletnici nasilne smrti 12.000 pobitih domobrancev, katerih grobovi so ostali neznani 100.000 lir; N. N., Trst 10.000; družina B. B. 5.500; N. N. v spomin pok. none 10.000 lir.

V spomin Gite Podobnik darujejo svojci za Alojzijevišče, Zavod sv. Družine, za Katol. glas in za cerkev sv. Ivana v Gorici po 50.000 (skupaj 200.000) lir.

Ob četrti obletnici smrti očeta Stefana: Matilda Mravle za Katol. glas in za lačne po svetu po 8.000 lir.

Za goriške skavte: Miro, Majda in Marko Corsi namesto cvetja na grob Brigitte Podobnik 20.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: družina Mile Radovič v spomin pok. prof. Sergija Radoviča 20.000; N. N. 7.000; bolniki 20.000; Semec 4.000; N. N. 7.000; Abram 6.000; N. N. 8.000; N. N. 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Glavko Rovatti v spomin na teto Marijo Hrovatin 30.000; Ivanka Ličen-Daneu v spomin na moža Nardota 30.000; Mario in Viktorija Sosič 20.000; družina Persinovič ob krstu male Katarine 20.000; družina Škerk ob krstu male Sare 15.000; za cvetje na Jernejevo: Julija Sosič 10.000; N. Kralj 10.000; Elka Beličič 10.000; Marija in Francka Malalan 15.000; N. N. 10.000 lir.

Za novo cerkev: M. B., Gorica 50 USA dolarjev.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage sestre in tete

Angele Cotič

se zahvalujemo darovalcem cvetja in vsem, ki so z nami sočustvovali ter s svojo prisotnostjo drago pokojnico ob pogrebu počastili.

Brata Peter in Jožef ter ostalo sorodstvo

Gorica, 3. septembra 1981

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**
Telefon: 84206 - 84207 - 85383
Telefon menjalnice: 83909
Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI